

РЕШЕНИЕ

№ 2738

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1645** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46 от Закона за чужденците в Република България, във връзка с чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Т. К. О., гражданка на В., родена на 31.5.1966 г., срещу заповед № 5364з-561/27.1.2020г. на директора на дирекция „Миграция“, с която е отнето предоставеното ѝ право на постоянно пребиваване в Република България, за срок от 5 г., на основание чл. 40, ал.1, т. 6 и чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че процесната заповед не е мотивирана – в нея липсват конкретни съображения, от които да е видно защо е взето това нарушение. Не е спазен принципът на пропорционалност между личния и обществен интерес, както и принципите на съразмерност и справедливост. Не е спазена процедурата по уведомяването на жалбоподателката. Не е отчетено това, че е пребивавала на територията на страна-членка на ЕС, поради което и не следва да се направи извод, че са били налице предпоставките на чл. 44, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ. Следвало е да се отчетат кумулативно необходимите предпоставки на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ, които в случая не са били налице. Налице е противоречие и с чл. 8 КЗПЧОС.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ оспорва жалбата. На жалбоподателката е предоставена възможност да представи доказателства за периодите на отсъствието си. Не са представени разрешения за пребиваване нито в Полша, където е била през по-голяма част от периода, нито в друга страна-членка на ЕС.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е гражданин на В.. Има съпруг – виевнамски гажданин и две деца.

През 2002 г. ѝ е предоставен статут на постоянно пребиваващ в РБългария чужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ.

На 21.11.2019 г. е подала заявление с рег. № 7603 за издаване на български личен документ – „разрешение за пребиваване“. Изпратено ѝ е съобщение с рег. № 536400-22698/27.11.2019 г. да представи обяснение и доказателства за периода на отсъствие, в 1-м. срок. Жалбоподателката е дала обяснения, а именно, че през 2014 г. е заминала за Полша при нейни близки, като се е върнала след 3.4.2017 г., след което е останала в РБългария.

Видно от предложението от 27.1.2020 г. за отнемане право на постоянно пребиваване и от самата заповед е констатирано, че посочените в обяснението периоди не кореспондират с установеното от националния /виевнамски/ паспорт за задгранично пътуване, който жалбоподателката е предоставила.

Те не кореспондират и от представената в съдебното производство справка за пътуване на лице-чужд гражданин, от която е видно, че са регистрирани:

излизане на 10.4.2014 г., Д. мост, влизане – на 23.9.2014 г.,

излизане на 26.9.2014 г., Д. мост, влизане – на 27.9.2014 г.,

излизане на 24.11.2014 г., Д. мост, влизане – на 31.7.2017 г.,

излизане на 8.2.2017 г., Аерогара С., влизане – на 23.9.2014 г., Д. мост,

излизане на 3.4.2017 г., Д. мост, влизане – на 11.12.2018 г.,

излизане на 17.1.2019 г., Д. мост, влизане – на 15.3.2019 г., Аерогара С..

Видно от печатите върху националния паспорт са регистрирани преминавания през Аерогара С., през румънската, унгарската и полската граница.

Видно от удостоверение, издадено от дружеството [фирма] жалбоподателката е работила за дружеството от 5.5.2014 г., с място на работа в Полша.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена от легитимирано лице, адресат на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – директора на дирекция „Миграция“, МВРи съобразно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения в рамките на административното производство.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Действително, от доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че жалбоподателката-чужденец, която вече е била получила разрешение за постоянно пребиваване, е отсъствала от територията на страната за периоди от повече от 12 последователни месеци. Видно от копие от задграничния ѝ паспорт обаче се установява, че тя е пътувала през и до територията на страни-членки на Европейския съюз. Това се установява както за периода 2014-2017 г, така и за периода 2017-2018 г. С оглед на така установеното следва да се направи извод, че не се установява кумулативното наличие на предпоставките на чл. 44, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, а именно – отсъствие от територията на държавите-членки на Европейския съюз, за повече от 12 м.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

Ето защо процесният акт следва да бъде отменен.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата Н. Т. К. О., гражданин на В., родена на 31.5.1966 г., заповед № 5364з-561/27.1.2020г. на директора на дирекция „Миграция“, с която е отнето предоставеното ѝ право на постоянно пребиваване в Република България, за срок от 5 г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: